

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

НАРОДЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЕСТНИКЪ 1930г

Гл. редакторъ-издателъ-основателъ **Петръ Ив. Търновски** адвокатъ и публицистъ

Излиза редовно всѣка сѣбота

Редакция и администрация: **Ливадиянъ кварталъ № 681-1, Телефонъ 369, Варна.**
Сътрудничатъ видни общественици и специалисти.
Който не желее да получава в-ка, умолява се да го пошри. Именованитѣ първия брой се смѣтатъ за абонати.

Търсете всѣка сѣбота в-кѣ „Народ. Гласъ“ въ всички будки и вестникопрода., кѣкто и въ редакцията.

Годишенъ абонаментъ за България — 160 лв., за странство — 210 лв.
За 6 месеца за България — 90 лв., за чужбина — 110 лв.

Реклама — 2 лв. кв. см.

Приематъ се и въ агентитѣ на д-во „Курьеръ.“
Обяв. въ хрониката 5 пг. на редъ.

Вестника ще излизз въ 4—6—8 и 10 страници въ зависимостъ отъ продажбата и отзивчивостта на българитѣ въ селата и градовете.

На записалитѣ до 25 абонати се прави отстъпка 5 на сто, до 50 — 10 на сто, до 100 — 15 на сто, до 200 — 20 на сто, и повече 25 на сто.

Първия брой между другото съдържа:

1. Нашитѣ цѣли и задачи;
2. Где трѣбва да бждатъ отправени погледитѣ на българския държавникъ, управникъ и общественикъ, за да подобримъ лошото финансово и стопанско положение на България;
3. Безпжитцата въ държавната политика. Грижитѣ за онеправданитѣ дребни чиновници. Настанете младитѣ специализирани, а старитѣ — безъ цензъ, или специализация — отстранете. Какви економии трѣбва да станатъ въ държавния бюджетъ?
4. Никакви субсидии за чуждитѣ училища и никаква работа за чужденцитѣ. Грижи за българския умственъ и физически пролетариатъ. Секуларизация;
5. Истинска обнова въ нашия държавенъ, политически и общественъ животъ;
6. Подигравка съ българитѣ въ Тракия. Голитѣ обещания на Кемалъ Паша и предъ колко българи?
7. Възнаградете българскитѣ журналисти, кореспонденти, публицисти и писатели;
8. Економически подемъ и обнова въ Варна. Идеята за образуване Варненско Економическо Д-во.
9. Контрабандитѣ въ параходитѣ на Кемалъ Паша. „Постоянство“ — Варна. Морационитѣ пиршества.
10. Невежеството въ митническата политика.
11. Тракийскитѣ въпроси на международната сцена и Бѣломорскитѣ ни излази;
12. Премахване духовнитѣ сѣдилища и прехвърляне дѣлата въ гражданскитѣ сѣдилища. Премахване мюфтийскитѣ сѣдилища. Стига сервилничане къмъ чужденцитѣ.
13. Аномалиитѣ въ економията на Б. Д. Ж. Къмъ спестявания, економии въ държавнитѣ разходи, а не — разхищения.
14. Некомпетентността и немарливостта на пристанищнитѣ власти;
15. Несъобразноститѣ въ законопроекта за търговското корабоплаване;
16. Първоначалитѣ на професоритѣ, доцентитѣ, лекторитѣ и студентитѣ;
17. Благотворителността на богаташа — сѣкперникъ за Новата 1931 год. и Рождество Христово! (но не и за юридическитѣ лица);
18. Народенъ хуморъ;
19. Разни и Последенъ часъ.

НАШИТѢ ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ

1. **Народенъ гласъ** е народенъ независимъ информационенъ вестникъ — седмичникъ, въ който ще се засягатъ (третираатъ) въпроси отъ чисто наученъ и практически характеръ съ следнитѣ отдѣли: морски, (защита воднитѣ проблеми на България), економически, законодателни, търговски, културно-политически, занаятчийски, рибарски, театрални, спортни, прегледъ на българския (столиченъ и провинциаленъ) и чуждестраненъ животъ, злободневни въпроси, хроники и т. п., относно нуждитѣ на всички слоеве на българина въ градоветѣ и селата; ще се прави безпристрастна критика върху всички недѣли отъ държавенъ и общественъ характеръ; всички онеправдани ще бждатъ зашити, а ще се дава възможностъ всѣки кому свѣдѣно мнението си.

Народенъ гласъ е на почвата на абсолютна независимостъ и неприкосновеностъ на редакцията и на редакторитѣ и на всички средни и висши редакторитѣ и журналисти, които работятъ на Българина.

Многобройни партийни органи издигаха отъ осва

бождението на България и днесъ продължаваатъ въ сѣщото направление и то кресчено — само партизански лозунги, лични облаги и т. п. атрибути, а чашата Родина бѣше винаги забравена!

Нашето могъщо оръжие ще бжде — има само български интереси и България. Постигне ли се туй, то разпокъсаната народна мощъ и величие, даже и въ Тракия, Македонитѣ покрайнини... ще възтанови съ магическа сила могъществото на Отечеството ни — Велика България, и въ — плънителна картина ще се разцѣти на родното стопанство, индустрия, замиращата ни търговия, българската творческа сила и борчески духъ, погазеная общественъ моралъ и т. н.

И когато бжде обединенъ цѣлокупния български народъ за България, когато той заслужи предъ олтара на нейния единственъ идеалъ, само тогава може да очакватъ посвѣтли и честити дни тези, които живѣха и живѣятъ на тѣй много изстрадащата българска земя. На да се постигне туй величие и благославяние на нашия народъ...

Горнитѣ въпроси ще се популяризиратъ въ средъ народнитѣ маси...

Безпжитцата въ държавната ПОЛИТИКА

Ножътъ е допрѣлъ до кожата... Всички трѣбятъ и вдигатъ тревога до Бога върху злободневнитѣ въпроси: голѣма сѣжпотия, безработица, економитѣ въ дър. бюджетъ и т. н. Съвсемъ несправедлива е общата мѣрка да се намалатъ отъ новата 1931 г. съ 10 на сто всички заплати на дър. чиновници и пенсионери. Трѣбва да имъ се осигури минимумъ т. е. всички получаващи до 4000 лв. месечна заплата или пенсия, да не се засягатъ. Помислете за тѣзи неморални труженици, които мизерствуватъ, взънати полу-облечени, ненахранени, бледи, скелети движещи се навсѣкѣ изъ България...

Трѣбва известна прогресия или процентъ, като напр. 1. — да се намали заплата съ 2 на сто за получаващитѣ отъ 4000 — 6000 лева; 2. — съ 5 на сто — 6000 — 8000 лв.; 3. — съ 10 на сто — 8000 — 10000 лв.; 4. — съ 15 на сто — 10000 — 15000 лв.; 5. — 20 на сто — 15000 — 20000 лв.; 6. — съ 25 на сто — 20000 — 30000 лв.; 7. — съ 30 на сто надъ 30000 лв.

Никакви прибавки, добавки и извънредни възнаграждения на никому, а само опреѣлената съгласно съответния бюджетъ заплата...

Следователно, логиката на живота налага една социална солидарностъ въ жертвитѣ, обаче тѣ да бж

Никакви субсидии за чуждитѣ училища и никаква работа за чужденцитѣ.

Грижи за българския умственъ и физически пролетариатъ. Секуларизация. Понее трѣжвата прибѣва и къмъ последната трѣба да се намалатъ заплатитѣ съ 10 на сто, то най-умѣтно е да се направятъ следнитѣ реформи:

Никакви субсидии на чуждитѣ училища и на чужденцитѣ никаква работа. Въ другитѣ държави не се позволява да говоримъ на български езикъ и да се наричаме, че сме българци.

Младитѣ способнитѣ, специалитѣ — гладуватъ а старото, безъ цензъ или пенсионеръ — но съ роднитѣ си и т. п. странични атрибути, е на работа.

Отваряйте си очитѣ добри очи! Всичко старо, безцензъ или безъ специализация да не заема никакви постове.

Не трѣбватъ да се изпада и въ другъ парадоксъ Хора, не специалитѣ известна материя, да заематъ мѣстата на специалиститѣ. Тѣ даже сж се самоабравили, че предявяватъ и претенции по-големитѣ отъ Министъръ-Председателя, Така въ прѣзничия случай сж новоназначения Директоръ на Бѣл. Търг. Параходно Д-во „Постоянство“ въ Варна, бившия н-къ на пристанището г-нъ Инж. Къневъ, който е шосеенъ инженеръ, а заами постъ на специалитѣ по търговското море плаване, както говори и самия чл. 23 отъ устава на дружеството или опитни моряци или специалитѣ по морско право... Не зависимо отъ това, въ дружеството има технически директоръ: машиненъ инженеръ и неговъ помощникъ, следователно, кѣмъ логика и нужда налага още единъ техникъ и то шосеенъ или миненъ инженеръ?.. Трѣбва веднага да се отстранити този парадоксъ, защото негодуванието е голѣмо и накупѣло.

Когато се гледаше процеса по потъналия параходъ „Кооператоръ“, констатира се, както отъ свидетелитѣ, тѣй сѣщо и отъ вѣщитѣ лица, че пристанищната властъ е бездействивала и даже н-ка на пристанището г-нъ инж. Къневъ и Инспектора на Черноморското крайбрѣжие, г-нъ инж. Стояновъ, не сж благоволили даже по лобопитство да отидатъ на самото мѣсто да видятъ потъналия параходъ и до днесъ, а сжщевременно е нѣмало органи, които да ги заставятъ да направятъ поне служебно това... Н. В. Царя е билъ на предния денъ и казалъ: „На всѣка цѣна парахода Кооператоръ“ да се извади за“ да се спаси едно дѣло“. Н. В. Царя идва отъ София да види на са-

Никакви субсидии за чуждитѣ училища и никаква работа за чужденцитѣ.

българитѣ въ Тракия, Македония, Добруджа и Западнитѣ покрайнини, ограбватъ ни, убиватъ ни, а ние въ България на всѣки чужденецъ даваме достъпъ да заема всѣкаква служба и да упражнява каквато иска свободна професия, а по нѣкога даже и се предпочитатъ. Така напр. лѣкари, инженери, зѣболѣжери, алао кази и т. н., когато въ другитѣ държави е забранено даже съ законъ спрямо чужденцитѣ. Първо българина отъ села и градове на работа и после, ако нѣмаме, въ краенъ случай да прибѣгваме до чужденцитѣ... Веднага да се пристъпи къмъ тази реформа, защото българитѣ гладуватъ, а чужденцитѣ — пирматъ.

Всѣки чужденецъ само въ България немира работа. Всички веднага да се увольнятъ и даже да се отстранятъ.

Трѣбва да се прибѣгне къмъ секуларизация — превръщане духовни имоти въ свѣтскитѣ. е. отнимане духовнитѣ имоти и превръщането имъ въ държавни. Закриване духовнитѣ сѣдилища като анахронизъмъ. Премахване манастиритѣ на разни черни и бѣли братя и сестри — манасти и монахини. Посетили сме почти всички манастири и допълнително ще ще опишемъ живота въ тѣхъ, особено лѣтно време. Подъ претекстъ зарадъ манастиритѣ, притежаватъ най-добритѣ гори — рилскитѣ. Трѣбва всички да творятъ, а не да живѣятъ на гърба на трудолюбивия българинъ въ села и градове... Духовенството да не се третира като държавни чиновници, а който желее — да си плаща установенитѣ такси опредѣлени и контролирани отъ държавата... Тѣ даже и днесъ вършатъ маса беззакония, когато сж държавни служители. Взематъ беззаконни брѣквороздани такси върху опредѣлени. Въвеждане гражданския бракъ. Ние сме истински християни, но се възмущаваме отъ порядкитѣ на духовници, въ които не е останало нищо християнско... По въпроситѣ се повърнемъ въ следъ: дѣтѣ броеве...

Моето мѣсто нещастната случка и е изказалъ много умни мисли и далъ извънредно уместни нареждания, само Началника на пристанището Инж. Къневъ и Инспектора на Черноморското крайбрѣжие Инжен. Стояновъ, живущи въ Варна, не сж се мръдали отъ канцеларитѣ си. За инициатива отъ тѣхна страна и дума да не става...

Инженеръ Къневъ бѣ обърналъ храма на „Темида“ — окр. сѣдъ на Тембхане и злоупотрѣбаваше съ добротата на мно-

Невежество ПОДИГРАВКА

Известно е на всички, че преди Нова година, Рождество Христово и особено преди голѣмитѣ празници или на панаиритѣ, търговцитѣ изнасятъ на пазаръ или по улицитѣ разни стоки, продаващи ги на износни цѣни. Ако търговецъ не го прави отъ хуманна гледна точка, то той дава възможностъ на средната и бедна класа да си набави въ нѣщичко за въ къщи и да зареде семейството. Ако такива предметни попаднатъ въ ръцетѣ на митническата властъ, било като пазници, идящи отъ странство или получаващи колетъ отъ една нищожна вещь: връзка, чорапи, кърпа за носъ и т. п. за всѣкъдневна употреба, то тя ги таксува на ба нѣсловни цѣни. Така напр. връзка кулена за 80 фенига или чорапи за 70 фенига, митническата властъ въ България иска 700 лв.?! Вижда че не е копринна истинска и даже безъ всѣкакъвъ инструментъ се констатира това, обаче тѣ, строгитѣ блюстителни на закона, искатъ за една употребяема всѣкъдневна вещь, струваща въ чужбина 20 лв., а тѣ 800 лева мито?! Щѣмъ единични лица сж си купили за джобна употреба или една единствена вещь на нищожна цѣне, понеже не сж разполагали съ пари, въ България митническитѣ власти искатъ отъ добрия и честния български пазникъ, или да я онищожи или да я повърне... Стага тези аномалии въ митническата политика... Ако бѣха търговецъ на едро, така ли щѣха да бждатъ вискателни? Изгубватъ се вещи и митническата властъ обвинява влаглицето, е по следното — първата Константа разликитѣ въ килограмъ и при

желанието да се даде оплакване въ М-вото, изчезватъ оригиналнитѣ документи?!... И понеже това става и въ М-вото на жел, то н-ка на Търговското отдѣление иска оргинала на товарителницата, която е взета отъ чиновника отъ влаглицето и понеже нѣматъ интересъ да я намѣрятъ, виноватъ остава ограбенията... Влагане повече разумъ и реформа въ нашитѣ проави отъ държавенъ и общественъ характеръ, защото и най-добритѣ националисти българи реагиратъ и се възмущаватъ вече въ дѣна на душата сжщатъ Стреснете се... Всичко старо, недѣлаво, съ архаични мозѣци да си върви, съ незабръшено даже средно образование и съ право на пенсия, а да възвѣтатъ млади сили съ специално образование, за да върви държавния механизъмъ правилно и сѣсермено, съобразно новитѣ изисквания на живота... Всичко трѣбва да се развива съ електрическа бързина, а не препликитѣ или да се губятъ или мѣчно намиратъ или...

Где трѣбва да бждатъ отправени погледитѣ на българския държавникъ, управникъ и общественикъ, за да подобримъ лошото финансово и стопанско положение на България?

Единственъ въ историята е, може би, българскитѣ народъ, който не е обрѣщаль и сегѣ е обрѣща сериозно вниманието на моретата и рѣкитѣ, поради което винаги други народи сж измѣствали отъ брѣговетѣ. Въпрѣки 13 вѣковното сѣжпотуване на българския народъ на Балканския полуостровъ ржководителитѣ му не сж схванали и до днесъ напълно значението на горнитѣ мощва фактори: липсваела е една ментарна здрава системна дѣлба и предвидливостъ. Бурно е била за постигане идеална етнографско обединение по този начинъ се е развивало огромното стопанско значението на дунавскитѣ и бѣломорскитѣ рѣки.

Стия се мие на изтокъ до Черното море по дължината на 3112 км. и въ две главни пристанища: Варна и Бургасъ и на сѣверъ и югъ на Българина.

Отъ северъ България се мие рѣка Дунавъ по дължината на 397,3 км. Освенъ това, ената ни е богата съ вѣжнитѣ рѣки, едни отъ които извира въ Дунава — Исѣръ, Янтра, Витъ, Осъмъ, Цибъръ, Госте, Сѣжтъ, а други — въ Черното море — Камчия, Провидия и трети — въ Бѣло море Мерица съ Тунджа и Арда и Струка. Но въпре-

ки всичко това, у насъ любовта е отравена повече къмъ земята, отколкото къмъ морето. Затова ние сж право се считани — земеделчески страна — земеделчески народъ...

Докато другитѣ народи сж се стремели и стрѣмятъ поне да иматъ нѣкакво прозорче — излазъ, на море или на голѣма плавателна рѣка, ние българитѣ сме проявявали и проявяваме винаги едно специфично недоверие къмъ морето, не го изучаваме и не хемемъ къмъ морето, която то (море) да ва на своя господаръ... Вследствие и на горнитѣ недостатѣци, нашитѣ държавници и управници, кѣкто въ миналото, тѣй и днесъ, не сж могли да насочатъ и затвърдятъ нашия народъ къмъ моретата, а между това, всеизвестни сж историческитѣ факти, че Финиксия, Гърция (Елада), Картагина, Римъ, Генуа, Венеция, Испания, Португалия, Холандия, Франция, Англия, Германия, Америка, Япония и други — дължатъ разцѣта си нѣкога или сега предимно на моретата и рѣкитѣ...

Люлката на цивилизацията е покрай морскитѣ брѣгове (Егейско, Ионическо, Адриатическо, Средиземно, Мраморно, Черно и други покрай средиземно-морския басейнъ).

Столицитѣ или по-важитѣ търговски и индустриални градове сж били и сж построени

на плавателни рѣки

(Тибъръ), Парижъ (Сена), Виена (Дунавъ), Лондонъ (Темза), Берлинъ (Хафелъ) и нейния притокъ Спрее — най-големитѣ вътрешно рѣчни пристанища на Германия — въ лабиринтния басейнъ на Елба), Хамбургъ (Елба), Ротердамъ (Рейнъ), Бременъ (Везеръ), Шьтутгартъ (Одеръ), Анверсъ (Шелда), Бордо (Гарона) Лионъ (Рона), Хавъръ (Сѣва) Одринъ (Марица)...

Любовта къмъ морето, както и владението на свободното море би ни поставило въ непосредствено съприкосновение съ Западна Европа и би ни дало онова истинско знание, за което географското ни положение тѣй много благоприятствува...

Нуждно е, обаче, съдействието на всички ни, за да насочимъ упорито и смѣло погледитѣ, усилията и дейността на трудолюбивия български народъ по пътя на другитѣ морски държави.

Този пъкъ изисква едно съзнание, едно раздвижване на българската мисль къмъ проблемитѣ на мореплаването. А за това сж необходими преди всичко популярни изложения за направеното у другитѣ народи по въпроса. И тѣя — просятъ, ще трѣбва да се върши безъ да се несажда у насъ амбицията за господството надъ моретата... Следва

Граждани и селяни! Бѣжани отъ всички пороци краища! Четете новия вестникъ **Народенъ Гласъ** всѣка сѣбота.

